

5) w toku planowania nie pominięto zadań, których obowiązek sfinansowania wynika z narodowego planu gospodarczego lub z obowiązujących przepisów prawnych.

§ 4. 1. Przy zatwierdzaniu preliminarzy i bilansów obowiązują następujące zasady:

- 1) łączna kwota kredytów budżetowych, ustalonych w poszczególnych podziałkach preliminarzy lub bilansów dysponentów kredytów niższego stopnia, nie może przekraczać kwoty kredytów, ustalonej w tych samych podziałkach w preliminarzu lub bilansie zbiorczym dysponenta wyższego stopnia,
- 2) łączna kwota dochodów budżetowych, ustalonych w poszczególnych podziałkach preliminarzy lub bilansów dysponentów kredytów niższego stopnia, nie może być niższa od kwoty dochodów, ustalonej w tych samych podziałkach w preliminarzu lub bilansie zbiorczym dysponenta wyższego stopnia.

2. Do łącznych kwot, o których mowa w ust. 1, wlicza się również tę część dochodów i wydatków, która w ramach preliminarza lub bilansu zbiorczego jest realizowana bezpośrednio przez dysponenta wyższego stopnia.

§ 5. 1. Zatwierdzenie projektu preliminarza lub bilansu potwierdza się klauzulą zatwierdzającą, zamiesz-

czaną na końcu projektu po wpisaniu w wolnej jego kolumnie ustalonych liczb, jednostek miar, wskaźników i norm budżetowych oraz zatwierdzonych kwot dochodów i wydatków. W przypadku braku wolnej kolumny oraz w przypadku, gdy liczby te i kwoty różnią się od planowanych, wpisuje się je czerwonym atramentem nad uprzednio skreślonymi liczbami lub kwotami planowanymi.

2. Klauzula zatwierdzająca obok innych stwierdzeń lub wskazówek i uwag powinna zawierać:

- 1) zatwierdzone ogólne sumy dochodów i wydatków,
- 2) datę zatwierdzenia i podpisy osób upoważnionych,
- 3) odcisk okrągłej pieczęci urzędowej.

§ 6. Jeden egzemplarz zatwierdzonego projektu preliminarza lub bilansu przesyła się właściwemu dysponentowi kredytów, drugi zaś pozostawia się w jednostce zatwierdzającej.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

697

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 maja 1955 r.

w sprawie zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia praw majątkowych.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatku od nabycia praw majątkowych dokonane po dniu 1 stycznia 1955 r. nabycia

praw w ramach akcji osiedleńczej w 1955 r., a osadnictwa rybaków morskich w latach 1955 — 1956.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich

698

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 maja 1955 r.

w sprawie płatności podatku obrotowego przez niektóre jednostki gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 24 ust. 2 i § 43 uchwały nr 927 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-97, poz. 1488 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 664) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tryb płatności podatku przy inkasie faktur, określony w § 22 ust. 3 uchwały nr 927 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-97, poz. 1488 i z 1954 r. Nr A-48, poz. 664), zwanej w niniejszym zarządzeniu „uchwałą nr 927”, rozciąga się poza jednostkami wymienionymi w powołanym przepisie na jednostki gospodarcze, podległe:

- 1) Ministrowi Przemysłu Lekkiego (wszystkie jednostki gospodarcze);
- 2) Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego, a objęte Centralnymi Zarządami Przemysłu: Tłuszczowego, Piwowarsko-Słodowniczego, Cukierniczego,

Owocowo-Warzywnego oraz Zarządami Przemysłu: Kosmetycznego oraz Kawowego i Środków Odżywczych;

- 3) Ministrowi Skupu, a objęte Centralnymi Zarządami: Zakładów Zbożowych „PZZ” i Obrotu Zwierzętami Rzeźnymi;
- 4) Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, a objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Mięsnego.

§ 2. 1. Jednostki gospodarcze, o których mowa w § 1 niniejszego zarządzenia oraz w § 22 ust. 3 uchwały nr 927, obowiązane są na kopii faktury pozostającej u nich oraz na I i IV egzemplarzu żądania zapłaty przesyłanych do banku podać kwotę przypadającego podatku obrotowego od obrotów objętych fakturą. Jeżeli żądania zapłaty sporządzane są łącznie dla kilku faktur, kwota należnego podatku powinna być obliczona oddzielnie na każdej kopii faktury, natomiast na żądaniu zapłaty podatek powinien być podany w łącznej sumie.

2. Przepisu § 24 ust. 3 uchwały nr 927 nie stosuje się do przypadków określonych w ust. 1.

§ 3. 1. Jednostki gospodarcze, o których mowa w § 2, mogą obliczać należny podatek obrotowy na kopii faktury prowizorycznie, stosując do obrotów podlegających opodatkowaniu średnią stawkę zamiast obowiązujących stawek podatkowych ustalonych dla poszczególnych produktów. Właściwe obliczenie podatku następuje w tym przypadku w trybie i terminie określonym w § 5.

2. W przypadku obliczenia podatku w sposób określony w ust. 1 należy na żądaniu zapłaty przesyłania do banku (§ 2 ust. 1) podać wysokość zastosowanej średniej stawki podatkowej.

3. Średnią stawkę podatku (ust. 1) stanowi stosunek procentowy kwoty podatku do podlegającej opodatkowaniu kwoty sprzedaży (obrotu), ustalonych w kwartalnych zadaniach finansowych dla danej jednostki gospodarczej (płatnika). W przypadku niemożności ustalenia kwoty sprzedaży (obrotu) podlegającej opodatkowaniu należy średnią stawkę podatku wyliczyć biorąc za podstawę stosunek procentowy kwoty podatku do pełnej kwoty sprzedaży (obrotu), jaka wynika z zadań finansowych na dany kwartał, i stosować ją do pełnych obrotów zarówno podlegających, jak i nie podlegających opodatkowaniu.

4. Gdy jednostka gospodarcza z rozpoczęciem kwartału nie posiada ustalonych zadań finansowych na dany kwartał, należy do czasu ich ustalenia stosować średnią stawkę podatku (ust. 1 i 3) poprzedniego kwartału.

5. Jednostki gospodarcze podległe Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego, a objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Piwowarsko-Słodowniczego, mogą obliczać prowizorycznie na kopii faktury podatek obrotowy należny od obrotów objętych fakturą bądź w sposób określony w ust. 3 lub 4, bądź według średniej stawki, stanowiącej stosunek procentowy kwoty podatku do kwoty sprzedaży (obrotu) podlegającej opodatkowaniu, powiększonej o kwotę sprzedaży (obrotu) piwa innych browarów (już opodatkowanego), wynikających z kwartalnych zadań finansowych dla danej jednostki gospodarczej (płatnika podatku). W ten sposób ustaloną średnią stawkę podatku obrotowego stosuje się do pełnej kwoty sprzedaży (obrotu) produktów objętych fakturą. Przy dokonywaniu rozliczeń w sposób określony w § 5 obrót osiągnięty ze sprzedaży piwa innych browarów (już opodatkowanego) podlega wyłączeniu z opodatkowania.

6. Jednostki gospodarcze podległe Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, a objęte Centralnym Zarządem Przemysłu Mięsnego, mogą obliczać na kopii faktury podatek obrotowy należny od obrotów objętych fakturą bądź w sposób określony w ust. 3 lub 4, bądź według średniej stawki, stanowiącej stosunek procentowy kwoty podatku do pełnej kwoty sprzedaży (obrotu), osiągniętych w przedostatnim miesiącu przed miesiącem, w którym żądanie zapłaty, obejmujące daną fakturę, jest składane do inkasa bankowego (np. w marcu według stawki jaka wynika z obrotów styczniowych, w kwietniu — lutowych itd.). Przyjęty system obliczania średniej stawki podatkowej obowiązuje w ciągu całego roku.

7. Średnią stawkę podatkową (ust. 1 — 6) ustala się w zaokrągleniu do pełnych procentów.

§ 4. 1. Tryb płacenia podatku, określony w § 22 ust. 3 uchwały nr 927, ma zastosowanie do jednostek gospodarczych, o których mowa w § 2, w stosunku do obrotów osiągniętych ze sprzedaży rozliczanej w trybie inkasowym (akceptowym i bezakceptowym) z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 3.

2. Podatek obrotowy należny od obrotów wynikających z faktur częściowo akceptowanych bądź częściowo regulowanych przez odbiorcę towaru potrąca bank z zainkasowanych kwot przed innymi należnościami. W przypadku gdyby powyższy sposób regulowania podatku powodował trudności finansowe u podatnika, bank może potrącać na poczet należnego podatku z zainkasowanych należności kwotę obliczoną przez pomnożenie zainkasowanej należności przez procent wynikający ze stosunku należnego podatku do pełnej należności objętej żądaniem zapłaty.

3. Podatek obrotowy należny od obrotów wynikających z not debetowych (dodatkowych obciążeń odbiorcy za dostarczone produkty) nie podlega potrąceniu przez bank przy inkasie faktur. Należny podatek od powyższych obrotów oraz od obrotów rozliczanych w trybie pozainkasowym jednostki gospodarcze, o których mowa w § 2, uiszczają w terminie określonym w § 22 ust. 1 uchwały nr 927.

4. Jednostki gospodarcze, o których mowa w § 2, odprowadzając należny podatek obrotowy przy inkasie faktury przez bank (ust. 1 i 2), uiszczają przypadające odsetki za zwłokę w przypadku nieterminowego pokrycia faktury przez odbiorcę — w terminie określonym do złożenia sprawozdania miesięcznego (§ 30 ust. 2 uchwały nr 927).

§ 5. 1. Jednostki gospodarcze, o których mowa w § 2, obliczające prowizorycznie na kopiach faktur podatek według średniej stawki procentowej (§ 3), dokonują właściwego obliczenia należnego podatku obrotowego w terminie określonym do złożenia sprawozdania miesięcznego (§ 30 ust. 2 uchwały nr 927), a mianowicie:

- 1) jednostki gospodarcze wymienione w § 1 pkt 1, 2 i 4 niniejszego zarządzenia oraz w § 22 ust. 3 uchwały nr 927 — według obowiązujących stawek podatkowych ustalonych dla poszczególnych produktów objętych fakturami;
- 2) jednostki gospodarcze wymienione w § 1 pkt 3 — według faktycznej różnicy między wartością sprzedaży (obrotu) a wartością zakupu powiększoną o określoną marżę.

2. Jeżeli w wyniku obliczenia ustalona kwota należnego podatku (ust. 1) jest wyższa od kwoty podatku obliczonego w sposób określony w § 3 na kopiach faktur objętych żądaniem zapłaty złożonymi do inkasa, należy różnicę tę wpłacić w terminie określonym do złożenia sprawozdania miesięcznego. Jeżeli natomiast w wyniku tak dokonanego obliczenia powstanie nadpłata, podlega ona zwrotowi na wniosek podatnika (płatnika) w ciągu 5 dni od daty złożenia sprawozdania lub od daty złożenia wniosku o zwrot nadpłaty, a w razie braku wniosku — podlega ona zaliczeniu na podatek należny w przyszłym okresie.

3. Jeżeli przy ostatecznym obliczeniu podatku obrotowego, dokonanym w sprawozdaniu rocznym, kwota podatku obrotowego, ustalona w sposób określony w ust. 1, okaże się wyższa od kwoty wpłaconej na poczet należnego podatku za okres objęty sprawozdaniem, zaległość, która powstała w wyniku niezrealizowania faktur, płatna jest w miarę inkasowania należności wynikających z tych faktur (przez potrącanie przez Narodowy Bank Polski). Pozostała część należności powinna być uiszczona w ciągu 15 dni po upływie terminu określonego do złożenia sprawozdania rocznego. Podatnik powinien w tym przypadku do sprawozdania dołączyć zestawienie faktur złożonych do inkasa w okresie objętym sprawozdaniem, a nie zrealizowanych do dnia złożenia tego sprawozdania.

4. W sprawozdaniach miesięcznych o podatku obrotowym za miesiąc, w którym złożono sprawozdanie roczne, oraz za miesiące następujące należy do czasu całkowitej spłaty należnego podatku (ust. 3) podawać w oddzielnej pozycji wpłacone kwoty podatku, wynikające z faktur złożonych do inkasa w okresie objętym sprawozdaniem rocznym, a zrealizowanych po dniu złożenia tego sprawozdania, przy czym w kolumnie „Wyjaśnienia” należy podać numery zrealizowanych faktur.

5. W przypadku wystawienia not kredytowych — jeżeli w wyniku tego następuje zmniejszenie obliczonej kwoty podatku — różnica podlega zwrotowi w trybie określonym w ust. 2.

§ 6. Jednostki gospodarcze, podległe Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego, a nie objęte przepisem § 2, mogą obliczać i wpłacać podatek należny w okresie płatności podatku (dekadzie) w sposób określony w § 3 ust. 1 — 4. W tym przypadku przepis § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Przepisu § 26 uchwały nr 927 nie stosuje się do jednostek gospodarczych, obliczających podatek w sposób określony w § 3.

§ 8. Przepisów niniejszego zarządzenia nie stosuje się do obrotów produktami przeznaczonymi na eksport, dla których tryb regulowania podatku normują przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 1953 r. w sprawie wysokości i trybu regulowania podatku obrotowego oraz fakturowania produktów przeznaczonych na eksport (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1500).

§ 9. 1. Jednostki gospodarcze, które obowiązane są do wpłacania podatku obrotowego w wysokości różnicy między ustaloną w trybie obowiązującym dla poszczególnych produktów (grupy produktów) ceną zbytu

(ceną sprzedaży, ceną zaliczeniową) a ceną fabryczną (przeciętną ceną fabryczną) lub ceną zakupu (ewentualnie powiększoną o określoną marżę), powinny prowadzić ewidencję ilościową sprzedaży (obrotu) w sposób umożliwiający ustalenie wysokości należnego podatku obrotowego, bez względu na to, czy jednostki te opłacają podatek w trybie określonym w § 22 ust. 1, czy też w trybie § 22 ust. 3 uchwały nr 927.

2. Zasady prowadzenia ewidencji sprzedaży (obrotu), o której mowa w ust. 1, w zależności od potrzeb danego przemysłu (centralnego zarządu) określą odrębne przepisy.

3. Przepisu § 28 uchwały nr 927 nie stosuje się do jednostek gospodarczych, o których mowa w ust. 1.

§ 10. Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc obowiązującą przepisy:

- 1) § 5 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 24 sierpnia 1954 r. w sprawie podatku obrotowego oraz podatku od operacji nietowarowych dla jednostek gospodarczych, podległych Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego (nr PD. 9612/4/54);
- 2) § 7 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 września 1954 r. w sprawie podatku obrotowego i podatku od operacji nietowarowych od jednostek gospodarczych, podległych Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego (nr PD. 11171/4/54).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 czerwca 1955 r. z wyjątkiem przepisu § 3 ust. 5, który obowiązuje od dnia 1 listopada 1954 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 9 maja 1955 r.

w sprawie opłat za sprawdzenie kwalifikacji fachowych osób ubiegających się o pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

W związku z § 51f ust. 1 rozporządzenia z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. z 1937 r. Nr 85, poz. 616, z 1948 r. Nr 27, poz. 186, z 1949 r. Nr 30, poz. 218 i Nr 51, poz. 389, z 1952 r. Nr 1, poz. 8, z 1953 r. Nr 14, poz. 60 i z 1954 r. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się opłaty za sprawdzenie kwalifikacji fachowych osób ubiegających się o:

- 1) pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych:
  - a) kategorii amatorskiej lub motocyklowej w wysokości 15 zł,
  - b) kategorii III (łącznie z pozwoleniem praktykanta), II lub I oraz ciągnikowej i trolejbusowej w wysokości 20 zł,
  - c) kategorii amatorskiej łącznie z pozwoleniem kategorii motocyklowej w wysokości 20 zł,
  - d) kategorii III, II lub I łącznie z pozwoleniem kategorii motocyklowej w wysokości 25 zł.

2) wkładkę kontrolną do karty traktorzysty w wysokości 5 zł.

2. Jeżeli wynik egzaminu (ust. 1) został uznany za niedostateczny i zachodzi konieczność sprawdzenia kwalifikacji fachowych tylko ze znajomości budowy pojazdów mechanicznych lub przepisów drogowych albo tylko z umiejętności prowadzenia pojazdów mechanicznych — opłata od osoby ubiegającej się o:

- 1) pozwolenie kategorii amatorskiej lub motocyklowej wynosi 5 zł,
- 2) pozwolenie kategorii III, II, I, ciągnikowej i trolejbusowej wynosi 6 zł.

3. Jeżeli wynik egzaminu (ust. 1) został uznany za niedostateczny i zachodzi konieczność powtórzenia pełnego egzaminu, pobiera się opłatę przewidzianą w ust. 1.

4. Ustalone w niniejszym zarządzeniu opłaty nie obejmują opłaty skarbowej od pozwoleń.

§ 2. 1. Za egzamin sprawdzający w rozumieniu § 51a powołanego we wstępie rozporządzenia o ruchu